

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Рішення № _____ від _____ 2018 р.
про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект наказу Міністерства внутрішніх справ України «Про затвердження Порядку організації проведення аукціонів у провадженні у справах про банкрутство та вимог до їх організаторів стосовно майна державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків, що належать до сфери управління ДСНС» (далі – проект наказу), а також документи, що додаються до проекту наказу, подані листом Державної служби України з надзвичайних ситуацій від 05.05.2018 № 01-6462/08.

За результатами проведеного аналізу проекту наказу та відповідного аналізу регуляторного впливу (далі – АРВ) на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику)

встановлено:

проектом наказу передбачається затвердити Порядок організації проведення аукціонів у провадженні у справах про банкрутство та вимог до їх організаторів стосовно майна державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків, що належать до сфери управління ДСНС (далі – проект Порядку).

Згідно преамбули проекту наказу його розроблено відповідно до частини третьої статті 49 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (далі – Закон 2344-XII).

Однак, проект регуляторного акта не може бути погоджений Державною регуляторною службою України у представлений редакції з огляду на нижчезазначене.

Пунктом 5 проекту Порядку передбачаються вимоги до організаторів аукціонів у проваджені у справах про банкрутство, зокрема, те, що

організатор аукціону повинен бути *юридичною особою*, зареєстрованою в установленому законом порядку.

Водночас, вищезазначене положення проекту Порядку не відповідає нормам абзацу першого частини шостої статті 49 Закону 2344-XII, згідно якої організатором аукціону є визначена замовником *фізична або юридична особа*, що має ліцензію на проведення торгів і з якою замовник аукціону уклав договір на проведення аукціону.

Враховуючи зазначене, вважаємо за необхідне пунктом 5 проекту Порядку привести у відповідність до вимог статті 49 Закону 2344-XII.

У пункті 12 проекту Порядку передбачається, що за результатами розгляду поданих замовником документів щодо погодження кандидатури організатора аукціону та перевірки проекту договору про проведення аукціону на предмет його відповідності вимогам законодавства у сфері відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом ДСНС у п'ятиденний строк з дня їх надходження *приймає рішення про погодження кандидатури організатора або відхилення кандидатури організатора аукціону*.

Разом з цим, у пункті 12 проекту Порядку *відсутній перелік підстав для прийняття рішення про відхилення кандидатури організатора аукціону*.

Слід підкреслити, з метою однозначного розуміння положення пункту 12 проекту Порядку, вважаємо за необхідне, додати до редакції проекту Порядку *перелік підстав для прийняття рішення про відхилення кандидатури організатора аукціону*.

Окрім того, наданий розробником АРВ до проекту наказу не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Відповідно до пункту 13 Методики результати проведення АРВ, викладаються письмово згідно з додатком 1 цієї Методики.

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв’язати шляхом державного регулювання, зокрема, обґрунтувати, чому проблема не може бути розв’язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Водночас, в АРВ до проекту наказу розробником формально описано визначення проблеми, зокрема, розробник обмежився лише словесним описом проблеми, яка виникла у сфері управління об’єктами державної власності, та не оцінив важливість проблеми у *цифровому чи кількісному вимірі*, що обґрунтовувало б її існування та визначало масштаб.

У свою чергу, зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону про регуляторну політику, зокрема, *принципу доцільності* – оскільки розробником не повністю доведена наявність проблеми, що потребує

державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

Щодо необхідності *зазначення розрахунків витрат* у Тесті малого підприємництва (М-Тест) зауважуємо наступне.

У розділі III АРВ «Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання» розробником наведені цифрові дані щодо кількості суб'єктів малого підприємництва, що складає 100% від загальної кількості суб'єктів господарювання.

Водночас, у додатку 1 до Методики зазначено, якщо питома вага суб'єктів малого підприємництва (малих та мікропідприємств разом) у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання, перевищує 10 відсотків, необхідно здійснити *розрахунок витрат* на запровадження державного регулювання для суб'єктів малого підприємництва згідно з додатком 4 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (Тест малого підприємництва).

Зауважуємо, що у редакції проекту Порядку передбачаються положення для суб'єктів господарювання, які тягнуть за собою появу часових та фінансових витрат, наприклад, подача відповідних документів для визначення організаторів конкурсу, погодження кандидатури організатора аукціону з ДСНС, проведення повторного конкурсного відбору тощо.

Таким чином, *відсутність розрахунків витрат* у М-Тесті не дозволяє оцінити вплив регулювання на суб'єктів малого підприємництва та оцінити витрати, які вони понесуть внаслідок провадження регулювання.

Більше того, розробником порушено, зокрема, *принцип ефективності* – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів для суб'єктів господарювання.

У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акту, тобто, необхідно встановити, яким чином будуть діяти норми проекту наказу, та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Крім того, розробником не оцінено, які *організаційні заходи* мають здійснити *органи влади та суб'єкти господарювання* для впровадження цього регуляторного акта після набрання ним чинності.

У розділі VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» розробником не враховано вимоги пункту 10 Методики.

Так, розробником наведено *не всі обов'язкові та додаткові показники результативності регуляторного акту*, які безпосередньо характеризують результативність регуляторного акту. Відповідно до вимог Методики ці показники мають бути не описовими, а кількісними та вимірювальними.

Недотримання розробником вимог Закону про регуляторну політику та Методики в частині визначення показників результативності не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як це передбачено статтею 10 Закону про регуляторну політику.

Враховуючи вищевикладене, за результатами розгляду положень проекту наказу та АРВ, встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, а саме: доцільності, ефективності та збалансованості, визначених статтею 4 Закону про регуляторну політику, а також вимог статті 8 Закону про регуляторну політику у частинні підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами).

Крім того, під час розробки проекту наказу розробником не дотримано вимог статті 5 Закону про регуляторну політику у частині недопущення прийняття регуляторних актів, які не узгоджуються з діючими регуляторними актами.

Керуючись частиною п'ятою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту наказу Міністерства внутрішніх справ України «Про затвердження Порядку організації проведення аукціонів у провадженні у справах про банкрутство та вимог до їх організаторів стосовно майна державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків, що належать до сфери управління ДСНС».

Голова Державної
регуляторної служби України

Ксенія Ляпіна